

Домбі і син

Зеров Микола Костянтинович

Капітан Катль говорить:

То має бути вікопомна ера:

Твій Вальтер ущасливить нас обох —

Нехай тоді, покинувши свій льох,

На світ виходить ця стара мадера.

О дядю Соль! То все була химера;

Навік вино укриє темний мох:

Загинув Вальтер, я давно усох,

І де ти сам, мій добрий прожектере?

Що? Хлопчик з чорних виплутався згуб?

Красуня з ним бере щасливий шлюб?

І є душа в черствого мільйонера?

Вино на палубу, серця в галоп!..

— Ви твердите, що це стара мадера,

О дядю Соль, — кондитерський сироп.

29.02.1932

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/dombi_i_syn